



EL PAÍS

Ja tenim líders

El debat de política general celebrat a les Corts els passats dies 15 i 16 ha deixat d'allò més contentes les cúpules directives dels partits majoritaris al País Valencià, el PP i el PSPV. Després de la confrontació parlamentària, i sobretot després de les intervencions dels seus principals dirigents, una i altra formació han conclòs que tenen respectivament un bon líder al qual agafarse. I la satisfacció és major encara a les files socialistes, perquè era on més creixia l'escepticisme al voltant de Joan Ignasi Pla. Tan sols els més pròxims a ell per llaços personals o de dependència orgànica li feien confiança. Comentaristes polítics, empresaris i fins i tot militants socialistes amb quinquennis d'experiència no donaven un cèntim pel futur d'aquest xicot rústic i obstinat.

De l'altre costat, del conservador Francesc Camps, ja veiem com millorava en els darrers mesos. Més segur i més combatiu a mesura que controlava el partit, en bona part enyoradís i arrengrerat amb Eduardo Zaplana. Sembla que, després d'un any —perdut en disputes i maniobres partidàries—, el Consell i el seu president governaran amb la benedicció de Madrid. De moment, l'exMolt Honorable ja és història.

Així doncs, ja tenim líders? Tenim el que el país dona, que no és gran cosa. Almenys podem confiar que ningú dels dos ens farà la malifeta de deixar el partit fet una figa per ser ministre, com féu Joan Lerma, o abandonar la presidència del Consell per la mateixa raó.

Aquests, Camps i Pla, sembla que no cauran en aquesta temptació. Els dos són una mitjania, pel que fa a talent i capacitat política. Potser per això els veiem tan arrelats i nostres.

J. J. Pérez Benlloch

La crònica

RTVV vigilarà el bon gust i el bisbe Reig s'oblida d'ell

Dilluns, 20 de setembre

ERC demanarà pacte al PSM. ERC fa públic que en el congrés illenc, que celebrarà el proper dia 9 d'octubre, s'aprovarà de fer una crida al PSM per formar un ample front nacionalista balear amb la vista posada a les eleccions del 2007, autonòmiques i municipals. Segons la informació avançada, ERC vol que aquesta estreta col·laboració amb el PSM, la naturalesa exacta de la qual no ha transcendit però tot fa pensar que seria en forma de coalició, pugui concretar-se durant el primer semestre de l'any vinent. Així tindria prou temps, dos anys, per resoldre totes les qüestions pràctiques sobre l'aliança.

Dimarts, 21 de setembre

El debat de polítiques generals. El portaveu del Govern de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Nadal, explica el format que tindrà el debat de política general, un format diferent del que va tenir durant el Govern Pujol. Iniciarà la sessió el president Pasqual Maragall, que farà un balanç de l'any, i es tancarà la sessió. L'endemà, el conseller en cap, Josep Bargalló, parlarà dels projectes del Govern, i després tindran la paraula els portaveus dels diversos grups polítics, començant pel que té més diputats: CiU, PSC, ERC, PPC i ICV-EUiA. Maragall farà la primera rèplica, i Bargalló, la segona. A què es deuen els canvis? A Maragall l'incomoden les rèpliques? Bargalló no es refia del president?, i Joan Saura? Que ja no és un tripartit?

Dimecres, 22 de setembre

Els peatges, per Nadal. El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, diu que els pressupostos del 2005 no inclouran cap partida per rescatar peatges perquè "el món no està per rescatar peatges". Potser hi ha un corrent mundial per a la restauració de peatges? Ja que hi som, afectaran

també Madrid i Castella, per fi? Tot esperant més informació sobre aquest moviment contra el rescat de peatges, Nadal va avançar que, cap a final d'any, se sabrà si alguns peatges s'abarateixen un pèl, uns altres s'encareixen una mica i algun, fins i tot, passa a ser gratuït. Com si fos un regal de Nadal. I Esquerra Republicana? Esperarà a Reis per reclamar que es compleixin els acords del Tinell sobre el tema?

ICV i la Constitució europea. La Constitució europea està creant més discussions que no semblava en un principi. Després del debat de Convergència, arriba el d'Iniciativa. Les bases d'Iniciativa i el representant d'ICV a Europa, Raül Romeva, i la portaveu del partit, Dolors Camats, estan pel *no* a la Constitució, mentre que l'exsecretari general del PSUC, Antoni Gutiérrez Díaz, i el mateix conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Salvador Milà, s'han expressat partidaris del *si*. Sembla ben bé una confrontació generacional, entre la vella guàrdia del PSUC, fidels a un europeisme sense fissures, i la nova generació verd-i-roja, que no considera cap traïció a l'europeisme votar *no* a una proposta que no els fa el pes.

Sense cotxes, amb embús. Si trobeu un embús fenomenal al centre de la ciutat de València des de primera hora del matí i no us consta que hi hagi convocada cap manifestació, tindreu molts números per endevinar-ne la causa si penseu en l'europeïssim Dia sense Cotxes. I és que per complir amb la data assenyalada València opta per la via directa: tallar carrers i avall que fa baixada: sense cotxes ací, amb col·lapse allà. Els comerciants del centre històric reblen el clau del descontentament: qualifiquen la jornada de "nefasta" i demanen que, si la cosa es vol fer, que sigui en diumenge: hi haurà menys cotxes per a l'estadística i, si es volen tallar carrers, no s'empenyan els botiguers. Així, potser



El conseller de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, Salvador Milà, s'ha mostrat partidari del sí a la Constitució europea. Pedro García, director de RTVV, diu que vigilarà la teleporqueria a Canal 9. Doncs ja té feina!

fins i tot Barcelona s'apunta al carro (a falta de cotxe).

Dijous, 23 de setembre

Rebel·lió pòstuma contra l'ecotaxa.

Quasi mig miler d'hotels han fet recursos massius davant dels tribunals illencs perquè les quantitats pagades al Govern balear (o avalades davant d'aquest) per l'ecotaxa els siguin retornades. Ho publicava el dia 24 *Diario de Mallorca*, que assegurava que aquesta operació ha comportat una inundació de la sala del contenciós administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Balears. Gairebé un any després de morta, l'ecotaxa encara provoca reaccions.

El bisbe Reig desbarra. Com ja és habitual, el bisbe de la diòcesi de Sogorb-Castelló ha tornat a desbarrar per la dreta. Només Aznar o Rufino, el mediàtic pare de la concursant verge del programa de Tele 5 *La casa de tu vida*, són ca-

paços de dir en públic coses tan ridícules com les que escup Reig, i sentir-se il·luminats. Ara diu que, segons un estudi de la Conferència Episcopal, les parelles de fet pateixen un 400% més la violència domèstica que les parelles casades per l'Església. Considera, en conseqüència, que l'agilitació del divorci augmentarà considerablement els maltractaments. Fa riure, sí, però el problema és que no era una caricatura de *Las noticias del guiñol*, sinó un bisbe real.

Canal 9... contra la teleporqueria! El nou director general de RTVV, Pedro García, diu que vigilarà perquè Canal 9 siga una televisió que encaixe plenament en els cànons majoritàriament establerts "de decència i de bon gust". Home, pot fer-ho, sempre que no observe gaire la seua programació, en què la indecència i el mal gust són les notes dominants cada dia, per no dir cada hora.

'Quo vadis', Moratinos?

Em perdonareu la pregunta retòrica, però com és possible que el ministre d'Afers Estrangers –del qual lloen la discreció, el seu coneixement de delicats conflictes com el de Palestina...–, en el cas de la confrontació que des de fa quasi trenta anys va desencadenar la denominada "bata-lla de València", haja perpetrat una empastifada tan considerable? No sé si creure'm que ha estat una qüestió involuntària, o simplement el menyspreu cap al País Valencià. Però si la malaptesa de la proposta és incomprendible, més ho és l'intent d'explicació: "Com que és el que apareix en els estatuts d'autonomia, el Govern es deu a la legalitat vigent", "cal buscar una solució al conflicte". Doncs, primer l'embo-liquen i després... a veure com ho arregles. Cal considerar que, en les declaracions de Moratinos, es pretén donar caràcter lingüístic al que és un text ambigu. Ja el 1997, i per evitar confusions, el Tribunal Constitucional emeté la sentència núm. 75, de 27 d'abril, en què es reconeixia la sinonímia entre "llengua catalana" i "valenciana", ratificada per dos nous pronunciaments del Tribunal Superior de Justícia del País Valencià. Així doncs, de quina legalitat es parla? Em preocupa molt aquest tipus d'actuacions en què el Govern del PSOE assumeix les teories de la dreta segregacionista valenciana, i també que es facen en vigílies del Nou d'Octubre i davant de la manifestació convocada per la ultradreta a Madrid. No pareix gaire responsable obrir la caixa de Pandora i després encongir-se de muscles.

Ací el que fa falta és oblidar-se dels conflictes, portar a la reforma de l'Estatut el reconeixement explícit de la unitat de la llengua i... sobretot, parlar-la i escriure-la.

Glòria Marcos



UNA DE TANTES